

Bruxelles, den 3.10.2024
COM(2024) 429 final

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i
Associeringsrådet, der er nedsat ved Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en
associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side
og Staten Israel på den anden side med hensyn til fastsættelse af de generelle betingelser
vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk i henhold til artikel 17, stk. 4, i
tillæg A til protokol 4 til nævnte aftale**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Associeringsrådet under Euro-Middelhavsaftalen i forbindelse med den planlagte vedtagelse af en afgørelse om fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side

Formålet med Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side¹ ("aftalen") er at fastsætte betingelserne for en gradvis liberalisering af udvekslingen af varer, tjenesteydelser og kapital. Aftalen trådte i kraft den 1. juni 2000.

2.2. Associeringsrådet

Associeringsrådet, som er nedsat i henhold til bestemmelserne i aftalens artikel 67, kan fremsætte henstillinger og træffe afgørelser. Associeringsrådet udfærdiger sine afgørelser og fremsætter sine henstillinger efter fælles overenskomst mellem de to parter.

2.3. Associeringsrådets påtænkte retsakt

Associeringsrådet skal på sit næste møde eller ved brevveksling vedtage en afgørelse om fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk ("den påtænkte retsakt").

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

På det første tekniske møde om overgangsoprindelsesreglerne i Bruxelles den 5. februar 2020 blev størstedelen af de kontraherende parter i den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ("konventionen")² enige om at gennemføre konventionens reviderede regler³ ("overgangsoprindelsesreglerne") parallelt med konventionens nuværende regler på bilateral overgangsbasis, indtil konventionens reviderede regler vedtages.

Siden den 1. september 2021 er et netværk af bilaterale protokoller om oprindelsesregler blandt konventionens kontraherende parter trådt i kraft, således at overgangsreglerne finder anvendelse.

Formålet med overgangsoprindelsesreglerne er at indføre mere lempelige regler for at lette kvalificeringen af præferenceoprindelsesstatus for varer og gøre det muligt at anvende oprindelsesbeviser, der udstedes og/eller indgives elektronisk.

EU og Israel blev enige om at anvende bestemmelserne i artikel 17, stk. 4, i tillæg A til protokol 4 til aftalen for så vidt angår oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk, og der skal derfor fastlægges en ramme af generelle betingelser.

¹ EFT L 147 af 21.6.2000, s. 3.

² EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4.

³ EUT L 339 af 30.12.2019, s. 1.

På mødet i Det Blandede Udvalg den 7. december 2023 vedtog de kontraherende parter enstemmigt Det Blandede Udvalgs henstilling om anvendelse af elektroniske certifikater inden for rammerne af den nuværende konvention. Henstillingen indeholder en liste over betingelser, hvis opfyldelse giver den importerende part mulighed for at godtage et oprindelsesbevis i form af et varecertifikat EUR.1.

Betingelserne er identiske med dem i dette forslag, som fastsætter de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk.

For at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne om oprindelsesbeviser i form af varecertifikater, der udstedes elektronisk i Den Europæiske Union, agter Kommissionen at oprette et elektronisk system til indgivelse af ansøgninger om varecertifikater, der udstedes elektronisk, til udstedelse af disse certifikater samt til lagring og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes toldmyndigheder og med de kontraherende parter i konventionen. Det elektroniske system for oprindescertifikater (EU's e-PoC-system) bør oprettes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 og de dertil hørende gennemførelsesbestemmelser.

Den holdning, der skal indtages af EU i Associeringsrådet, bør fastlægges af Rådet.

Den foreslåede ramme er af teknisk karakter og vedrører de gældende overgangsoprindelsesregler mellem parterne og berører ikke substansen i protokollen om oprindelsesregler. Der er derfor ikke behov for en konsekvensanalyse.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "*fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen*".

Begrebet "*retsakter, der har retsvirkninger*" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "*vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver*"⁴.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Associeringsrådet er et organ, der er oprettet ved en aftale, nemlig Euro-Middelhavsaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side.

Den retsakt, som Associeringsrådet skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger.

Den påtænkte retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for overenskomsten.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

⁴ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører den fælles handelspolitik. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk, har ingen mærkbar virkning for EU-budgettet, eftersom de primært vedrører en lettelse af samhandelen og en konsolidering af toldmyndighedernes moderne praksis. De giver mulighed for forenkling på områder, der er under myndighedernes kompetence, uden at dette berører indholdet af de regler, som er grundlaget for varers præferenceoprindelsesstatus. Anvendelsen af oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk, forbedrer toldkontrollens effektivitet og mindsker risikoen for svig ved at indføre et sikkert miljø for udstedelse og kontrol.

6. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af Associeringsrådet, supplerer EØS-aftalens protokol 4, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i
Associeringsrådet, der er nedsat ved Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en
associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side
og Staten Israel på den anden side med hensyn til fastsættelse af de generelle betingelser
vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk i henhold til artikel 17, stk. 4, i
tillæg A til protokol 4 til nævnte aftale**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side ("aftalen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse 2000/384/EF, EKSF¹ og trådte i kraft den 1. juni 2000.
- (2) I henhold til aftalens artikel 69 kan Associeringsrådet, der er nedsat i henhold til bestemmelserne i aftalens artikel 67, vedtage afgørelser.
- (3) I henhold til artikel 38 i aftalens protokol 4 om definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og metoder for administrativt samarbejde kan Associeringsrådet træffe afgørelse om at ændre bestemmelserne i denne protokol.
- (4) Associeringsrådet skal på sit næste møde vedtage en afgørelse om fastsættelse af de generelle betingelser vedrørende oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk.
- (5) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Associeringsrådet, bør fastlægges, da Associeringsrådets afgørelse vil have bindende virkning for Unionen.
- (6) På det første tekniske møde om overgangsoprindelsesreglerne i Bruxelles den 5. februar 2020 blev størstedelen af de kontraherende parter i den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ("konventionen")² enige om at gennemføre konventionens reviderede regler³ ("overgangsoprindelsesreglerne") parallelt med konventionens nuværende regler på bilateral overgangsbasis, indtil konventionens reviderede regler vedtages.

¹ Rådets og Kommissionens afgørelse af 19. april 2000 om indgåelse af Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side (EFT L 147 af 21.6.2000, s. 1).

² EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4.

³ EUT L 339 af 30.12.2019, s. 1.

- (7) Anvendelsen af overgangsoprindelsesreglerne sikrer en tilpasning af handelsstrømmene og toldpraksis indtil den 1. januar 2025, hvor konventionens reviderede regler, som overgangsoprindelsesreglerne er baseret på, træder i kraft.
- (8) Siden den 1. september 2021 er et netværk af bilaterale protokoller om oprindelsesregler mellem flere af konventionens kontraherende parter⁴ trådt i kraft, således at overgangsoprindelsesreglerne finder anvendelse⁵, indtil ændringen af konventionen træder i kraft.
- (9) De to hovedformål med overgangsoprindelsesreglerne er: at indføre mere lempelige regler for at lette kvalificeringen af præferenceoprindelsesstatus for varer og at gøre det muligt at anvende oprindelsesbeviser, der er udstedt eller indgivet elektronisk.
- (10) Unionen og Israel blev enige om at anvende bestemmelserne i artikel 17, stk. 4, i tillæg A til protokol 4 til aftalen for så vidt angår oprindelsesbeviser, der udstedes elektronisk, og der bør derfor fastlægges en ramme af generelle betingelser —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Associeringsrådet, baseres på Associeringsrådets udkast til retsakt, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*

⁴ EU, Island, Schweiz (herunder Liechtenstein), Norge, Færøerne, Israel, Jordan, Palæstina (denne betegnelse må ikke udlægges som en anerkendelse af en palæstinensisk stat og berører ikke de enkelte medlemsstaters holdninger til dette spørgsmål), Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo (denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring), Nordmakedonien, Serbien, Montenegro, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine.

⁵ EUT C/2024/1637.